

Ízelítő az örmény értékekből

Örmény összefogás, székely-örmény kapcsolat erősítése, kellemes kikapcsolódás és feltöltődés – ez jellemezte a második alkalommal Gyergyószentmiklóson megszervezett Örmény Művészeti Fesztivált.

Balázs Katalin

A Gyergyószentmiklósi Örmény Katolikus Plébánia és a Gyergyószentmiklósi Örmény Katolikus Egyesület által szervezett hétfői rendezvényen a koncerteket kiállítások egészítették ki, nem hiányzott a könyvbemutató, kiemelkedett a Kisboldogasszony tiszteletére szervezett búcsús szentmise, de a földi gyönyörökből is részesülhettek azok, akik az örmény ízvilágba kívántak betekinteni. Mindenki tudásának gyarapodását hozta a fesztivál, a székelység és örménység együttélésének gyümölcsseit ismerhették meg az egybegyűltek, mely alap további építkezésre. Az építkezés fontossága szó szerint is helyet kapott a rendezvénysorozatban, hisz az ünnep

alkalmával 20, illetve 50 lejes téglajegyeket vásárolhattak azok, akik fontosnak tartják, hogy az Örmény Közösségi Ház bővüljön, tetőterét beépíthessék.

Az esemény fontosságát értékelték a támogatók, Hargita Megye Tanácsa részéről Petres Sándor, a Communitas Alapítvány gazdasági igazgatója, Ferencz Katalin, valamint a Gyergyószentmiklós önkormányzatát képviselő Nagy Zoltán alpolgármester. Összefogás és összetartozás – ezen gondolat tért minduntalan vissza, az erdélyi örménység egységességére vonatkozó törekvések fogalmazódtak meg, ennek csíráit láthatták a jelenlévők a Hurutfesztiválon is, amikor örmény levesekkel szálltak versenybe a gyergyószentmiklósi, szamosújvári, csíkszépvízi örmények.

KISBOLDOGASSZONY ÜNNEPE

Csak Gyergyószentmiklóson él még a hagyomány, az örmény közösségek közül csupán az itteniek között vannak vörös köpönyegesek, akik a Kisboldogasszony-napi búcsús körmenetben is felvonultak, érdekes színfoltját képezték az örmény rítusú, Szakács Endre szamosújvári vikárius által celebrált ünnepi misének. Horváth István gyulafehérvári kanonok az emberről, mint felfelé néző teremtményről beszélt, akinek tekintete kell találkozjon Isten szemével.

„Szűz Mária nem felejtette el, mi az ő emberi feladata; mindig fölfele nézett, az igent szabadon, felelősség-

nek teljes tudatában mondta ki. (...) Szabadságunkhoz segítséget kapunk, de ez azt jelenti, hogy fel kell serkenni a restségből, kellenek vezéregyéniségek, akik bevállalják, hogy a vadlúdcsapat élén szelik a levegőt, és kellenek, akik megköszönik ezt nekik” – indította el a gondolat fonálát az ünnepi szónok.

Jakubinyi György örmény katolikus kormányzóként tisztelte meg jelenlétével az eseményt, történelemleckét tartva az örménység Erdélybe településéről, a befogadó magyarságról, felhívva a figyelmet: ahogy lehet kettős állampolgárság, éppúgy lehet két nemzetiség is, bátran vallják magukat örmény-magyarnak!

KIÁLLÍTÁSOK, ELŐADÁSOK, KONCERTEK

Kirkósa Júlia, Márffy Gabriella, Tiberius vonósnégyes (képünkön) – csak pár név, akik koncertjükkel teremtettek ünnepi hangulatot. Nem kevésbé volt jelentős a képzőművészek biztosította kiállítás sor sem, Felházi Lenke Zsuzsanna, Csiki Margit Gitka, Borosnyai Klára hozta el alkotásait, arra is figyelve, hogy az utánpótlásra legyen biztosíték,

a közösségi ház udvarán szerveztek műhegymunkát a gyerekeknek.

Tudásgyarapítóak voltak az előadások, sokakban ébresztett utazási vágyat Puskás Attila Barna Üzenet otthonról haza című fotókiállítás. Az Erdélyben élő örmények kisebb csoportja látogatott „haza”, Örményországba, ott készültek a képsorok, melyek Erdélyt bejáró vándorkiállításá válhattak a Communitas támogatása révén. Puskás Attila

egykori gyergyószentmiklósi lelkipásztor elmondta, jövőre is szerveznek hasonló utazást, hisz látta, megtapasztalta, mekkora igénye van az örmény gyökerű embernek, hogy meglássa, honnan indultak ősei. Az élmények közül mindössze egyet idézünk, Avéd Róza így fogalmazott: „Teljesen más civilizációval találtam szembe magam, mégis, mikor jöttem szembe velem az úton az örmények, éreztem, bármelyik lehet rokonom, unokatestvérem, otthon voltam közöttük”.

GASZTRONÓMIA, A HURUT DICSERETE

Marlenka és konyakkostoló, pénteken örmény vacsora az Astoriában, szombaton ebéd a Szilágyiban, s mindezt tetézte a vasárnapi Hurutfesztivál főzőversennyel. Paul Agopian mesterszakács nem lehetett a résztvevőkkel, de receptjei, tanácsai segítettek a szakácsokat, így adódott alkalom belekóstolni az örmény ízvilágba, ismerkedni a keleti fűszerekkel. Az Örmény kórus tagjai nem csak énekeltek, finomabbnál finomabb örmény süteményeket is kínáltak.

Vasárnap a főszerepet a hurut vette át, fesztivál névadójává válva. Aki betért az Örmény Közösségi Ház udvarára, láthatta, miként fő össze a hat hétig érlelt tej és a petrezselyemzöld különleges ételsavanyítóvá, Mezei

Anikó hurutfőző asszony pedig a konyhatitkokat sem hallgatta el. Idős asszonyok tanították a fiatalokat ángádszaburt „bűngyűrgetni”, ami mint láthatták, türelemre nevelő tevékenység a javából, a nagy üstökben pedig főttek a hurutos versenyre szánt levesek.

A fesztivál utolsó mozzanata volt a díjkiosztó. A György Róbertből, Jánossy Alízból és Bajna Györgyből álló zsűri nem rangsorolta az ángádszabur leveseket, karakterisztikus díjakat osztottak. Így a Legtávolabbi összefogó díjat kapták a szamosújváriak, a Legértibiztatóbb díjat acsíkszépvíziei, a Legserényebb díjat pedig a gyergyószentmiklósiak. Az eseményen jelen lévő hurutárus asszonyok sem panaszkodhattak, az örmény eledelízésítővel senkinek sem kellett szégyent vallani.

